

مَثَل ضیافت بزرگی

آنگاه یکی از مجلسیان چون این سخن را شنید گفت: «خوشابحال کسی که در ملکوت خدا غذا خورد». به وی گفت: «شخصی ضیافتی عظیم نمود و بسیاری را دعوت نمود. پس چون وقت شام رسید، غلام خود را فرستاد تا دعوت شدگان را گوید، بیایید زیرا که الحال همه چیز حاضر است. لیکن همه به یک رای عذرخواهی آغاز کردند. اولی گفت: مزرعه‌ای خریدم و ناچار باید بروم آن را ببینم، از تو خواهش دارم مرا معذور داری و دیگری گفت: پنج جفت گاو خریده‌ام، می‌روم تا آنها را بیازمایم، به تو التماس دارم مرا عفو نمایی. سومی گفت: زنی گرفته‌ام و از این سبب نمی‌توانم بیایم. پس آن غلام آمده مولای خود را از این امور مطلع ساخت. آنگاه صاحب خانه غضب نموده، به غلام خود فرمود: به بازارها و کوچه‌های شهر بشتاب و فقیران و لنگان و شلان و کوران را در اینجا بیاور. پس غلام گفت: ای آقا آنچه فرمودی شد و هنوز جای باقی است. پس آقا به غلام گفت: به راهها و مرزها بیرون رفته، مردم را به الحاح بیاور تا خانه من پر شود. زیرا به شما می‌گویم هیچ یک از آنانی که دعوت شده بودند، شام مرا نخواهد چشید». لوقا ۱۴: ۱۵-۲۴

در این حکایت که مسیح در خانه یکی از رؤسای فریسیان تعریف می‌کند، موضوع بسیار مهمی درباره پادشاهی خداوند وجود دارد. پادشاهی خداوند در کلام خدا به یک ضیافت بی‌ظنیر و یا جشن عروسی با شکوه تشبیه شده است (اشعیا ۲۵: ۶-۹). (مکاشفه ۱۹: ۹). بسیاری از الهیدانان هم عقیده‌اند که مخاطبان اصلی مسیح در اینجا یهودیان مذهبی هستند که به دعوت انجیل جواب رد دادند و مسیح به جای آنان، اشخاص ترد شده جامعه و امت‌ها را به پادشاهی خود دعوت می‌کند. نکته اینجا است که هریک از دعوت‌شدگان برای عدم حضور خود بهانه‌ای می‌آورند که به امور دنیوی مربوط می‌شود تا حدی که دیگر وقتی برای امور روحانی ندارند. یهودیان مذهبی نیز خود را به واسطه اعمالشان پارسا می‌شمردند و نیازی به انجیل نمی‌دیدند اما فقیران و بدکاران هم امور دنیوی کمتری داشتند و هم احساس پارسایی نمی‌کردند و به همین خاطر دعوت مسیح را می‌پذیرفتند.

ما نیز باید مانند آن فقیران و بدکاران دعوت عیسی مسیح را برای شرکت در ضیافت بزرگی که برای ما تدارک دیده است بپذیریم. مشکل اینجا است که بسیاری از مردم شدیداً غرق در دنیا هستند و دیگر زمانی برای مشارکت با خداوند و حضور در جشنی که او برایشان تدارک

دیده است ندارند. از خودتان بپرسید که شما معمولاً برای عدم مشارکت در ضیافتی که خداوند برایتان تدارک دیده است چه بهانه‌ای می‌آورید. سپس از خود بپرسید که آیا مشغول بودن در امور این دنیای گذرا و فانی ارزش این را دارد که حیات ابدی را که به ضیافتی بزرگ و جشن عروسی تشبیه گردیده است از دست دهم؟ برای درک بهتر وضعیت روحانی خود کلام خدا را مطالعه کنید و قلب خود را مورد آزمایش قرار داده، آن را با اعتراف و توبه توسط روح خدا طاهر سازید.

ای مسیح خداوند! کمکم کن تا تو را بهتر بشناسم و این دنیا و آنچه در آن است را دوست نداشته باشم و آنقدر گرفتار امور دنیوی نشوم که به پادشاهی تو تفکر نکنم. لطفاً به من درک بهتری از کلامت بده تا حقیقت کلامت را بهتر درک کنم و بیشتر به آنچه که بر روی صلیب به ارمغان آوردی، یعنی نجات و حیات ابدی تفکر کنم. آمین!

